

VLAAMSE *R*EGULATOR
VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

**ZAAK TOMAS COPPENS en CHRISTINA CEULEMANS t. NV
VLAAMSE RADIO- EN TELEVISIEOMROEP**

(dossier nr. 2000/054)

BESLISSING
nr. 2007/038

21 september 2007

**In de zaak van Tomas Coppens en Christina Ceulemans tegen NV
Vlaamse Radio- en Televisieomroep,**

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld
uit:

Dhr J. BAERT, *voorzitter*,
Dhr P. HERROELEN,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 21 september 2007,

Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. In een ter post aangetekende brief van 17 februari 2000, ontvangen ter griffie van het Vlaams Commissariaat voor de Media (hierna: het Commissariaat) op 18 februari 2000, beklagen Tomas Coppens, Goudensterstraat 105 te 9000 Gent en Christina Ceulemans, Bredabaan 1048 te 2990 Wuustwezel, (hierna: de klagers) zich over mogelijke schendingen door de NV Vlaamse Radio en Televisieomroep (VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel, van de bepalingen van artikel 84 en artikel 85, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. De klacht heeft betrekking op het vertonen van T-shirts met de vermelding van het logo van 'AS-Adventure' tijdens het programma 'De Mol', uitgezonden op TV1 d.d. op 6 februari 2000.

2. Met een aangetekende brief van 21 februari 2000 is de klacht van de klagers meegedeeld aan de VRT. De betrokken omroep wordt uitgenodigd om binnen twee weken vanaf de betekening van deze aangetekende brief zijn opmerkingen aan het Commissariaat mee te delen.

3. Met een aangetekende brief van 21 februari 2000 wordt de VRT verzocht de beeldopname van het bedoelde programma aan het Commissariaat te bezorgen.

4. Bij brief van 9 maart 2000 bezorgt de VRT zijn schriftelijke opmerkingen alsook een videoband met beeldmateriaal aan het

Commissariaat.

5. Bij brieven van 20 maart 2000 wordt het onderzoeksrapport d.d. 18 maart 2000 van de administratie aan de VRT en de klagers bezorgd.

6. Bij brieven van 6 april 2000 worden de VRT en de klagers uitgenodigd op de hoorzitting van 28 april 2000.

7. Bij brief van 25 april 2000 bezorgen de klagers hun schriftelijke opmerkingen op het verweer van de VRT en het onderzoeksrapport van de administratie. Zij verontschuldigen zich tevens voor de hoorzitting van 28 april 2000.

8. De VRT is door het Commissariaat in zijn verweer gehoord ter zitting van 28 april 2000. Voor de VRT verschijnt mevrouw Lut Vercruysse, juridisch adviseur.

9. Bij brieven van 5 juli 2000 bezorgt het Commissariaat de beslissing 2000/035 d.d. 23 juni 2000 aan de partijen.

In de beslissing wordt de klacht van Tomas Coppens en Christina Ceulemans gevoegd met vijf andere klachten, die door Tomas Coppens, telkens met een andere medeklager, werden ingediend. De zes klachten worden door het Commissariaat onontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van een vermoeden van belang dat, met betrekking tot het indienen van een klacht betreffende sponsoring en reclame, in de mediadecreten is ingebouwd.

10. Op 1 september 2000 dient Tomas Coppens een verzoekschrift in bij de Raad van State om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing 2000/035 d.d. 23 juni 2000 van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

11. Op 10 februari 2006 treedt het decreet van 16 december 2005 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Regulator voor de Media en houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, in werking.

Artikel 17 van bovengenoemd decreet bepaalt dat de Regulator alle rechten en plichten van onder meer het Vlaams Commissariaat voor de Media overneemt.

12. Bij arrest nr. 171.226 van 15 mei 2007 vernietigt de Raad van State de beslissing 2000/035 d.d. 23 juni 2000 van het Vlaams Commissariaat voor

de Media. De Raad van State stelt in zijn arrest *‘dat voor klachten betreffende reclame- en sponsorregels elke natuurlijke persoon een klacht kan indienen zonder een belang te moeten aantonen zodat het VCM ten onrechte aanneemt dat het vermoeden van belang in casu niet geldt omdat verzoeker geen eigen belang bij de klacht zou hebben en enkel als assistent zou optreden in het kader van een academische praktijkoefening. Los van de vraag of dergelijke personen geen belang zouden hebben bij een klacht als kijker en zonder dat ingegaan moet worden op de vraag of terecht werd aangenomen dat verzoeker als assistent optrad, past de bestreden beslissing artikel 116quater, § 2, verkeerd toe door van de indiener toch een belang te vereisen.’*

13. De Vlaamse Regulator voor de Media beslist op 22 juni 2007 als rechtsoptvolger van het Vlaams Commissariaat voor de Media de zes initiële klachten van Tomas Coppens en zijn medeklagers te hernemen en ten gronde te behandelen.

14. Bij brieven van 4 juli 2007 worden Tomas Coppens, Christina Ceulemans en de VRT van de beslissing van de Regulator op de hoogte gebracht. Zij worden tevens uitgenodigd op de hoorzitting van 21 september 2007.

15. Op 11 september 2007 laat Tomas Coppens weten niet op de hoorzitting aanwezig te kunnen zijn.

16. Op de hoorzitting van 21 september 2007 verschijnt Lut Vercruyssen voor de VRT. De klagers zijn op de hoorzitting niet aanwezig.

DE FEITEN

17. De klagers voeren aan dat tijdens het programma ‘De Mol’, uitgezonden op 6 februari 2000, T-shirts werden uitgedeeld en gedragen met de duidelijke vermelding van het logo van ‘AS-Adventure’.

Uit het onderzoeksrapport d.d. 18 maart 2000 van de administratie blijkt dat de duur van de beelden van de proef in kwestie, tijdens dewelke sommige der kandidaten de uitgedeelde T-shirts blijken te dragen, ongeveer 11 minuten en 30 seconden bedraagt, doch dat de bedrukking van de T-shirts niet duidelijk en nooit volledig te lezen is (soms zijn de beginletters ‘A’ en ‘AS’ te zien). De administratie stelt daarenboven vast dat ook de vertraagde weergave of stilstaande beelden geen duidelijkheid brengen over de

precieze vermelding op de T-shirtbedrukking.

HET RECHT

18. Op het ogenblik van de onderzochte uitzending luidde het artikel 84 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, als volgt:

“Sluikreclame en verkapt telewinkelen zijn verboden.”

Met de coördinatie van 4 maart 2005 werd deze bepaling opgenomen in artikel 104 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het Mediadecreet).

19. Op het ogenblik van de onderzochte uitzending luidde het artikel 85, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, als volgt:

“Onverminderd de bepalingen van de artikelen 82, § 1, en 84 mogen de programma’s geen reclame, in welke vorm dan ook, bevatten tenzij die niet te vermijden is.

Niet te vermijden reclame is reclame die behoort tot de gewone leefomgeving of het gewone straatbeeld en die zonder opzet en zonder nadruk in een programma voorkomt.”

Met de coördinatie van 4 maart 2005 werd deze bepaling onder de hiernavolgende tekst opgenomen in artikel 105, § 1, van het Mediadecreet:

“Onverminderd de bepalingen van artikel 101, § 1, en artikel 104 mogen de programma’s geen reclame, in welke vorm dan ook, bevatten tenzij die niet te vermijden is.

Niet te vermijden reclame is reclame die behoort tot de gewone leefomgeving of het gewone straatbeeld en die zonder opzet en zonder nadruk in een programma voorkomt.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep.

20. De VRT voert aan dat uit het beeldmateriaal van de bedoelde uitzending blijkt dat de merknaam van de T-shirts, wanneer die door de spelleider aan de kandidaten worden rondgedeeld, enkel voor de kijkers leesbaar is als de beelden worden stilgezet. Tijdens het spel is het merk op de T-shirts niet meer leesbaar. De VRT voert verder aan dat het fragment waarin de T-shirts werden uitgedeeld en aangetrokken essentieel was voor logische opbouw van het programma alsook om de reacties van de kandidaten te laten zien.

De VRT meent dan ook dat het om niet-vermijdbare reclame, gaat te weten reclame die behoort tot de gewone leefomgeving van het programma en die zonder nadruk in beeld voorkomt en dat bijgevolg voldaan is aan de bepalingen van artikel 85, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995. De VRT is tevens van oordeel dat van sluikreclame geen sprake is, zodat er geen inbreuk op artikel 84 van dezelfde decreten kan worden vastgesteld.

B. Argumenten van de klagers.

21. In hun brief van 25 april 2000 met schriftelijke opmerkingen op het verweer van de VRT en het onderzoeksrapport van de administratie geven de klagers toe dat de volledige naam 'AS-Adventure' nergens te zien is, zodat men kan stellen dat de T-shirts zonder nadruk in het programma voorkomen. Zij menen echter dat het logo van het desbetreffende merk voldoende bekend is bij een deel van de kijkers, zodat volgens hen wel degelijk sprake kan zijn van het nadrukkelijk in beeld brengen van het merk.

C. Beoordeling.

22. Aangezien uit het onderzoek door de administratie gebleken is dat het logo 'AS-Adventure' op de T-shirts niet duidelijk en nooit volledig te lezen is, gaat het niet om een reclame-uiting.

De Regulator stelt geen inbreuk vast op de bepalingen van artikel 84 en artikel 85, § 1, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR
DE MEDIA

De klacht van Tomas Coppens en Christina Ceulemans ongegrond te verklaren.

Aldus uitgesproken te Brussel op 21 september 2007.

D. PEEREMAN
griffier

J. BAERT
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State